

ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι πάρο δὲ οἱ ἄν-
δρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεκίεουσ' ἐπέεσσ' τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται
αὐτάς·
ἀλλ' ὅκα μὲν τήνον ποτιδέρεται ἄνδρα γέ-
λαισα,
ἄλλοκα δ' αὐ ποτὶ τὸν ριπτεὶ νόον' οἱ δ' ἕπ'
ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιώοντες ἐτήσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μετὰ γριπεὺς τε γέρον πέτρα τε τέ-
τυκται

λεπόας, ἐφ' ἣ σπεύδον μέγα δίκτυον ἐς
βόλον ἔλκει
ὁ πρόεδρος, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἑοικώς.
φαιῆς κεν γυῖον νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεῖν,
ἄδδ' οἱ δόθηκαντι κατ' ἀσθένια πάντοθεν ἴνες
καὶ κολῶ περ ἐόντι' τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας,
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄποθεν ἀλιτρούτιο γέροντος
περκαῖαι σταφυλαῖσι καλὸν δέβριθεν ἀλωά,
τὰν ὄλλγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαισι φυ-
λάσσει

ἦμενος' ἀμφὶ δὲ νιν δι' ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἄν'
δορυς
φριτῆ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρα
πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀ-
νησεῖν
φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερκοῖσι καλὰν πλέκει ἀκριδο-
θήραν
σχοίνῳ ἐραρυμόσδιον μέλεται δὲ οἱ οὔτε τι
πήρας
οὔτε φυτῶν τοσσηνον ὅσον περὶ πλέγματι
γαθεῖ.

παντῆ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέτταται ἕγρος
ἄκαθος,

αἰπολικὸν θάμμα' τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτόξαι.
τῷ μὲν ἐγὼ πορθηῖ Καλυδνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα
ἄνον καὶ τυρόντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὐδὲ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμόν θίγεν ἄλλ' ἔτι
κεῖται

ἄχραντον. τῷ κά τι μάλα πρόφρων ἀρσαιμῶν
αἰ κά μοι τῷ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ἦμνον ἀ-
είσης.

κοῦτι τιν κερτομέω, πόταγ', ὠγαθέ' τὰν γάρ
δοιδάν
οὐ τί πᾶ εἰς Ἄιδαν γι τὸν ἐκλελάθοντα
φυλαξείς.

(24—63)

ΨΑΛΜΟΙ

8

2 Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ἔ-
νομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ' ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλο-
πρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν ἃ ἐκ στό-
ματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῆσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητὴν. ἃ ὅτι ἔδρωμαι τοὺς οὐρανοὺς,
ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας,
ἃ σὺ ἐθεμελίωσας· ἃ ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι
μνηθήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπι-

σκέπη αὐτόν; ἃ ἡλάττωσας αὐτὸν ὄραξι
τι πᾶρ' ἀγγέλους, δόξα καὶ τιμὴ ἑσπεράνοισι
αὐτόν, ἃ καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
ποδῶν αὐτοῦ, ἃ πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἐπὶ
δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, ἃ τὰ κτενεῖα τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ δια-
πορευόμενα τριβῶσι θαλασσῶν. ἃ ἰὸ Κύριε, ὁ
Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
πάσῃ τῇ γῆ.

9

3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, ἄ Τηροστε. ἃ ἵ9 ὅτι οὐκ εἰς
τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἢ ὑπομονὴ τῶν
πενήτων οὐκ ἀπολείπεται εἰς τέλος. ἃ ἵ28 ὁ δόξας
τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου,
ὑπὸ τῆν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. ἃ ἵ27
βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολείσθη, ἔσθῃ, ἐκ τῆς γῆς
αὐτοῦ.

10

4 Κύριος ἐν ναφ' ἀγίῳ αὐτοῦ· Κύριος ἐν οὐρανῷ
ὁ θρόνος αὐτοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὰν
πέννητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετά-
ζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

11

7 τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά, ἀργύριον πε-
πορωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον
ἐπαλασσίας. ἃ ἵ9 κέλευσεν ὁ ἀσεβὴς περιπατεῖν
κατὰ τὸ ἔσφος σου ἐπολιώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

* Ρῆσαι σωτήριος κολάζοντος, καὶ ὀδόντων
δουγμοῦ Κύριε, καὶ ἐξωτέρου σκότους πάντας
ἀρεγγυός, ὅς τις πίσει προσελάδου καὶ τάξου
τούτους, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σου προσώπου Χρι-
στοῦ, ἐκλάμπει εἰς αἰῶνας

* Πρὸς ἀλλήλους ἀθλοῦντες, φασὶν οἱ ἄθλο-
φόροι· Σαρκὸς μὴ φεισώμεθα· δεῦτε ἀποθανώ-
μεν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἵνα ὅλον αἰῶνα ζήσομεν, χρο-
ρεθόντες ἄλητα.

* Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγέωργησας, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στε-
νωμοῖς, εἰς ἑκατόν τοὺς πόνους ἐκαποφόρη-
σας καὶ γέγονας φροστή, τῇ Οἰκουμένῃ λυ-
πον τοῖς θαύμασι, Ἰωάννη Πατῆ ἡμῶν δοῦ
πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

* Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας
ἀπόσω τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν ὅθεν ὑπερ μέ-
λι καὶ κηρίον, ἡδέυνεις Πάτερ τὰς ἀίσθησας
ἡμῶν.

ΑΝΑΚΑΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ- ΠΟΛΗΣ

* Ἐθνηος, κλαυθμὸς καὶ ὀδυσμὸς καὶ στενω-
γμὸς καὶ λύπη,
ὀλίγη ἀπαρμύθητος ἔπεσε τοῖς Ῥωμαῖοις.